

п'

Когато четеше за това в някои второразредни вестници, естествено си мислеше, че просто запълват празно място и се опитват да привлекат повече публика.

Когато виждаше видео материали в интернет от любителски камери, смяташе, че винаги е манипулация.

Снимките, които можеха да се открият на хиляди места – за него бяха шашми.

Ако чуваше бивши военни да говорят за това, си мислеше, че или вече са поизветрели, или търсят бърза слава.

Когато в ООН назначиха на пълен щат специален говорител по тази тема, си помисли, че ООН имат много излишни пари.

Полковник Горски беше сериозен човек и нямаше време да се занимава с глупости.

Този ден обаче от Пентагона го повикаха в подразделението за изследване и разработване на високи технологии. Получи специален пропуск с ниво над „строго секретно“, за което не знаеше, че съществува. Подписа декларация, каквато не подозираше, че могат да поискат от някого. После влезе в огромното хале.

Още с първия хвърлен поглед - стомахът му и животът му се преобърнаха.

Никога не беше предполагал, че армията е място, където може да получи просветление. Всъщност той беше учен и като такъв го ценяха най-много тук, но до този момент нямаше представа, че неговите познания за това какво става в света са поне със 60 години остарели.

Да повярваш в Бог именно при военните!...

„Успех, господин Горски!“ - прозвуча в съзнанието му.

„А-ха“ - си каза - след дълга пауза, която никой от новите му колеги не прекъсна. Хайде сега, понеже съм много умен, да се хващам да уча азбуката.

И се опита да зададе въпрос, който да не започва със „защо?“ или „как?“.